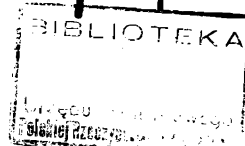

5 grudnia 1929 r.

URZĄD PATENTOWY

B 01 f 1708

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 10812.

Kl. 23 c 2.

Bolesława Manwełówna
(Drohobycz, Polska)
i „Polmin“ Państwowa Fabryka Olejów Mineralnych
(Drohobycz, Polska).

Sposób sporządzania emulsyj wodno-bitumicznych.

Zgłoszono 18 lipca 1928 r.

Udzielono 23 lipca 1929 r.

Emulsje wodno-bitumiczne, a w szczególności asfaltowe, zdobyły w ostatnich czasach szerokie zastosowanie, głównie do preparowania dróg, jako materiał konserwacyjny i pyłochłonny. Fabrykacja tych emulsyj napotykała i napotyka ciągle jeszcze na dość znaczne trudności zależnie od jakości użytego materiału asfaltowego.

Ponieważ jest rzeczą ogólnie znaną, że ropa naftowa i szczególnie produkty jej destylacji, traktowane kwasem siarkowym, zawierają pewne, nieraz dość znaczne ilości związków zwanych sulfonowami, które posiadają w wysokim stopniu zdolność utrwalania emulsyj wodnych z temi produktami, nasunęła się myśl użycia celowego

tych związków do utrwalania emulsyj wodnych tych materiałów, które w tym kierunku okazują małą skłonność.

W przeprowadzeniu praktycznem zagrzewa się w odpowiednim naczyniu materiału bitumicznego, a to zależnie od tego, czy jest on w temperaturze zwyczajnej płynny lub stały; w pierwszym przypadku do temperatury wyższej o 15 do 20°C niż temperatura topliwości, w drugim zaś — do temperatury nieco tylko wyższej i dodaje do niego wodny roztwór stabilizatora.

Zależnie od rodzaju bitumenu i koncentracji emulsji jaką się chce uzyskać, zużycie stabilizatora waha się od 0,1 do 6%.

Oba płyny miesza się jak najdokładniej

w mieszalniku, utrzymując ich pierwotną temperaturę, lub też, najlepiej posługując się do tego celu patentowanymi obecnie maszynami emulsyjnymi, które, rozbijając materiał na bardzo drobne cząsteczki i zwiększając skutkiem tego niepomiarnie powierzchnię styku, ułatwiają dokładne wymieszanie się dwu nierozpuszczających się wzajemnie płynów.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób sporządzania emulsyj wodnych z substancyj bitumicznych, znamienny tem, że używa się do ustabilizowania emulsji związków sulfonowych tego typu, które przy przeróbce ropy naftowej, względnie

produktów z niej pochodnych, powodują tworzenie się intensywnych emulsyj.

2. Sposób według zastrz. 1, znamienny tem, że zużycie stabilizatora waha się od 0,1 do 6%.

3. Sposób według zastrz. 1 lub 2, znamienny tem, że przy przeprowadzaniu powyższego procesu zachowuje się w każdym poszczególnym przypadku odpowiednie temperatury, pozostające poniżej temperatury rozkładu emulsji.

Bolesława Manwełówna.
„Polmin” Państwowa Fabryka
Olejów Mineralnych.
Zastępca: Inż. W. Suchowiak,
rzecznik patentowy.